

UZORNO ODAVANJE PRIZNANJA ZASLUŽNU POJEDINCU

Način na koji se odaju priznanja i počasti zaslužnim pojedincima na stanovit način govori i o civilizacijskim dosezima sredine u kojoj djeluju. Ovdje će biti spomena o građevinarima jer poznajem samo ono što se zbiva s njima. U Njemačkoj je, primjerice, običaj već u povodu šezdesete obljetnice života uglednijega pojedinca tiskati spomen-knjigu (*Festschrift*) za koju pišu priloge najistaknutija imena slavljenikove uže struke. Dakako da ne izostaje ni prigodni osvrt u strukovnom časopisu. Ne znam kako izgleda svečanost u slavljenikovu čast jer joj nisam nikada nazočio. U susjednoj je Mađarskoj običaj drukčiji utoliko što je dobná granica pomaknuta (70 godina) i nema spomen-knjige, ali se tiska brošurica s opsežnijim slavljenikovim radom i bibliografijom njegovih radova. Svečanost se obično upriliči u okviru kakva znanstveno-stručnoga skupa (primjerice, svakogodišnjega Sabora mostograditelja) ili pri dodjeli najuglednije stručne nagrade. U nas je to znatno skromnije, a nerijetko i pokoji zaslužan pojedinac ostane „zaboravljen“.

Međutim, ono čemu sam bio svjedokom prošloga mjeseca u Krakovu daleko nadilazi sve što sam mogao i zamisliti. Naime, bio sam pozvan na dvodnevni znanstven-stručni skup *Spregnuti sklopovi*, u povodu sedamdesete obljetnice prof. dr. hab. Kazimierza Flage, bivšega rektora Krakovske politehnike. Doduše, u obavijestima o skupu pisalo je da se u predvečerje skupa priređuje svečana sjednica, a potom i svečana večera.

prigodnim govorom. Prije „govorancija“ nastupio je gudački kvartet, a između govora bili su najprije nastupi folklornoga sastava čiji su članovi studenti ili djeca nastavnika Politehnike (sastav djeluje već 34 godine), a zatim mješovitoga pjevačkoga zbora slična članstva, a vodi ga slavljenikova kći! A gledalište – puno čestitara! Pokušao sam procijeniti koliko ih je bilo: najmanje četiri stotine! Zašto sam rekao čestitara, a ne gle-

Čestitari u novoj krakovskoj operi

Slavljenik – prof. dr. hab. Kazimierz Flaga

Upravo je ta sjednica događaj koji je izazvao moje divljenje, pa i oduševljenje. Ponajprije mjesto održavanja – zgrada nove opere. Na pozornici slavljenik sa suprugom (također inženjerkom građevinarstva) i govornici: predsjednik Odbora za kopnenno i vodno graditeljstvo Poljske akademije znanosti (PAZ), sadašnji rektor Politehnike (ujedno predsjednik Poljskoga saveza mostograditelja) i dekan Građevinskog fakulteta te voditelj svečanosti (predsjednik Područnog odbora za graditeljstvo PAZ u Krakovu). Naravno da se i slavljenik na kraju obratio okupljenima

datelja? Zato što su svi donijeli cvijeće, a najveći broj njih i kakav dar! Takvo što nisam vidio u životu. Svečanost je na pozornici potrajala dobar sat vremena, a zatim je voditelj pozvao čestitare u predvorje da tamo čestitaju slavljeniku. Mnogi su od njih htjeli pritom održati i kraći govor, ali im voditelj svečanosti nije dozvolio jer bi sve dugo potrajalo. Jedino u govoru nije prekinut prof. dr. hab. Jan Kmita s Vroclavske politehnike, nestor poljskih mostograditelja (kako ga svi oslovljavaju). Taj čovjek također zadivljuje: ima osamdeset i pet godina, a potpuno je

Stajališta

svježe pameti i tjelesno živahan. Priređivači svečanosti očito nisu ni približno očekivali takav odziv – to se

ture odavanja priznanja. To bismo i mi trebali (a i mogli) nasljedovati, naravno, primjereno zaslugama.

Znanstveno-stručni skup u hotelu *Europejski*

vidi iz konačne obavijesti u kojoj stoji da će svečana sjednica (zajedno s čestitanjima) trajati dva sata, a ni tri nisu bila dostatna. Naime, čestitanje je nastavljeno i za svečane večere priređene u nedalekom hotelu *Europejski* (koji podsjeća na zagrebačku *Esplanadu*). Tamo sam i ja došao na red sa svojim darom, kao i ostali inozemni gosti (iz Njemačke, Slovačke i Ukrajine).

Spomenuti gudački kvartet svirao je gotovo za sve vrijeme raskošne večere uz koju su služena i (čileanska) vina, što svjedoči o tomu da i tu Poljaci postupno hvataju korak sa zapadnom Europom. Torta je pak imala jubilarne tlocrtno izmjere – približno 70 x 70 cm.

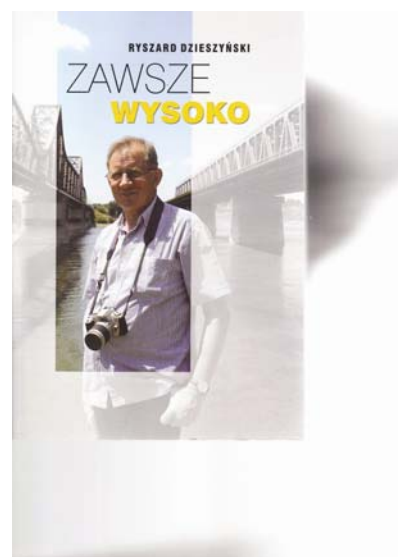
Sve to svjedoči o iznimnosti osobe u čiju je čast taj događaj priređen (što je posebno istaknuto u prigodnim govorima), ali i o visokoj razini kul

ture odavanja priznanja. To bismo i mi trebali (a i mogli) nasljedovati, naravno, primjereno zaslugama. Sam znanstveni-stručni skup bio je na razini boljih regionalnih skupova kakvi se danas priređuju diljem Europe. Meni je to bio treći poljski skup na kojem sudjelujem nakon demokratskih promjena i mogu samo reći: kapa dolje! Moram posebno istaknuti jedan dobar običaj: nakon svakog izlaganja (a trajala su približno dvanaest minuta) voditelji su sjednica tražili da se postavljaju pitanja i ona su nakon gotovo svakog izlaganja i postavljana. Inače, prikazao sam *Kolni most preko Save* u Zagrebu (tzv. Savski most), koji je također star sedamdeset godina, a znamenit je po tomu što je prvi veći spregnuti most na svijetu. Očekivao sam da ću iznenaditi slušateljstvo tim podatkom, ali je slavljenu, postavljajući mi pitanje, spomenuo da o tom mostu imakratak prikaz u skriptama njegova prethodnika na katedri.

Poseban broj časopisa *Objekty inżynierskie* posvećen prof. Fragi

Slavljenikovu jubileju posvećen je poseban broj časopisa *Objekty inżynierskie* (*Inženjerske građevine*), a

Naslovna stranica knjige o životu prof. Frage tiskana je i knjiga (životopis) pod naslovom: *Zawsze wysoko* (*Uvijek visoko*).

Zvonimir Marić